

10.6.98

Milý Souček,

fast máš to libretto na operu, jsi vidim,
mal jsem to asi 3 dni, co je mi nejdel (?)
ale uz to tak bude. Myslel jsem, ze to trvalo dyl.
Je to zhraceni volovina, vzhledem k odbram
z kostymam, řekl jsem, jsi Guerichefallončí.
Ale myslim, kdyz 5 mes zobra muziku,
je 5 mes zobra pitchovat urcite
kategorie divactva: Naposl jsem to jenom
rukou, a vici nejvyse ilustracim, sveram stb,
aj ja musel porad vyderat 7 mesim,
ale drzejel jsem se psit ditelně.
Tak kdyz to máš, a kdyz co s tim uděláš?
Jan Václav

Jan Kršátek:

Grošovaná Venúša.

Opera - pantomima^{*}

(Libretto)

Začato 7. 6. 88

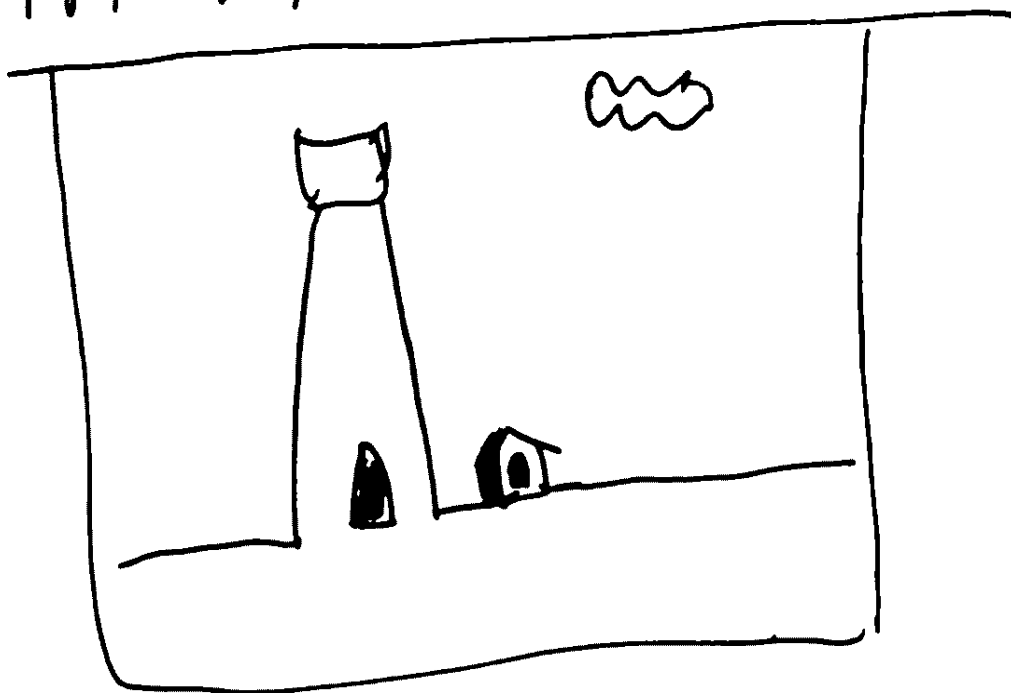
[Kreselnými návrhy na dekorace a kostýmy
z t. b. tj. základní ideje]

(* Protože děj vyžaduje žitrou akci, běhání, skákání, tance, což vše bude těžké, aby na scéně hráli mimové a jejich zpěv prováděli zpěváci někde ze scény. [Případně nosí, aby byli lépe vidět.]
Tím jsme zuredli novou jevištní formu, opera - pantomima.

Dějství I

Na scéně je vlcro věž s úmburím, či minoteron. Ne kterém se zjeňuje Grošová Venuše. Věž má dote drží, je ukrytá vystupuje minotaur Bivoj. Vedle je paí tade, kde bydlí Bivojův pes Bullyboy. Zbytek výpravy dle jméni výtvarníka, popřípadě žádný.

Scéna I

[SBOR NÁPADNÍKŮ POD VĚŽÍ, HOZDĚJÍ VENUŠE, BIVOJ, BULLYBOJ]

SBOR NÁPADNÍKŮ: Ó, Venuše ty Grošová,
 ty jsi nám byla i nek děra
 [jako maceha

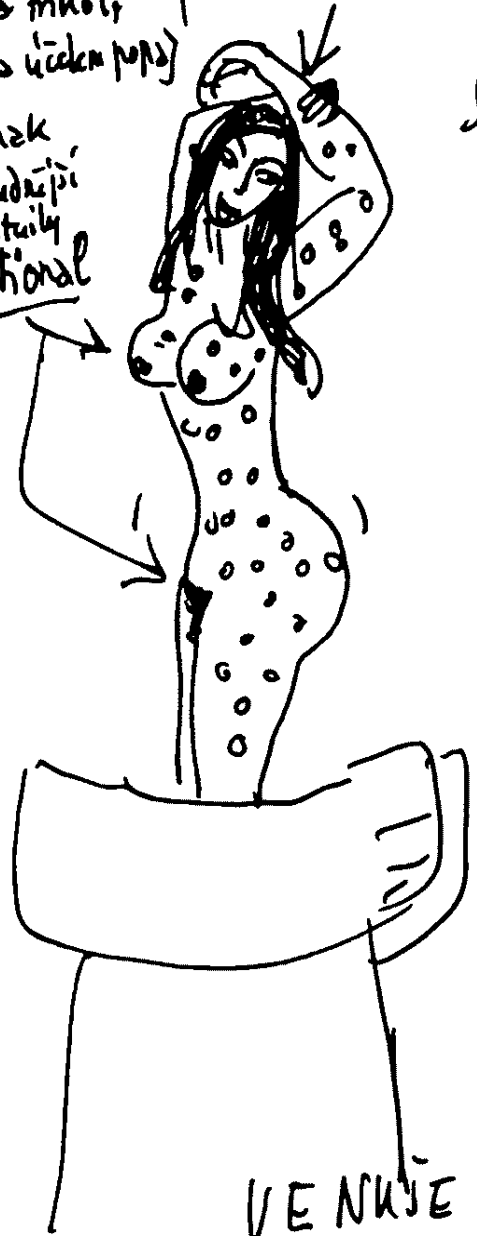
trá ústa jsou jak rudá rása,
 trá postava je nevidaná,
 jak z mramoru by byla vytesána

tys všeho krásna uz'asno' sc'asna,
(tvá postava je nevída'no')

tys nadrozemských slasní brána,
ó, žíev se, žíev se ž'bož'kovana'!

VENUJE (Je zjeví na címbuví věže a n'žné se tam sv'ědně nakm'uje.)

Není nahá
ná trikot,
[na účel'ku popá]
jinak
nev'ěd'ějí
detaily
optional

SBOR NÁPADNÍKŮ (pob'rač'uje ve z'p'uv):

Ten, kdo tě, božská d'ivo, z'íská
a kdo tě vůbec uz'í: zbl'ízka
jak se tvá pruzná k'ez'ě bl'ýská,
ten ať si ve dne v noci uš'ýská
neb z tebe všechno bl'cho tryská,
nám není ž'ádná s'asna n'žká
ať páčí slunce, ať hrom tr'íská,
je nás tu kolem plná u'iska,
sedáme tady na skaliska,
ó, jakós skv'otná odaliska,
usměj se na nás, na chlepiška,

VENUJE (kyne nápadník'ům)
NÁPADNÍCI ž'ěsají.

SB. NÁP: Ó, Venúče ty grošovaná,
 ty mužem dosud nepoznaná,
 tobě se klaníme již zřána,
 tys nejkrásnější ženou zvaná,
 máchovská pyga mordiána,
 tys idol Rusů, Švédů, Dánů,
 Austrálce jako papušana,
 Docenta jako pavušana,
 tys naše nosů Orišana,
 vůněmi nebes ohřovaná,
 Ó, zvol si mac za svého pána,
 Ó, Venúče ty grošovaná!

BIVOJ (vykřoká 7 věže): Hej hej! Hej hej!
 hej, Bully, Bullyboy!

VENŮČE (zděšeně zmizí ve věži)
 BullyBoy (vyloze ^{housky} 2 věže) postavení se do řady
 a salubně: Nifňat! Nifňat! Nifňat! Nifňat!

BIVOJ: Již v boj! Již v boj!
 již v boj se stroj, se stroj!

BULLYBOY: Nifňat! Nifňat! Nifňat! Nifňat!

BIVOJ: Zatravení nepřádní!
 chyt' je, Boyi za zadní!
 Svůdce naší bojské děvy,
 rozpráším te jako plevy!

Já sám, já sám
jim na pamětnou dám!
Já vám, já vám
dám obléhat měj křám!

Ztratíte se mi odtud všichni
obšoumíci, oplzlíci!
Utíkejte na mou duši,
nežli na vás vezmu kůži!
Hej! — Hej šup!
Zjez, Bullyboyi, chlup!

BULLYBOY (nadupí se a vrčí)

BIVOJ: Ceň chup! Ceň chup!
a za každou rup!

BULLYBOY (s vrčným a štěkavým deštěm na NEPŘADNÍKY)

BIVOJ: Utíkejte, chukigáni,
smilní psíci nepožvaní!
Nastřelím vás z brokovnice
sůl a štěty do zadnice!
Pmč! — kž pmč!
sic na vás vezmu bič!

(řičí se na ně s bičem, který vezme z věže)
Jen křič! Jen křič!
však já ti ochladím chřič!
Nechte holku na pokojí!
Bullyboyi! Bullyboyi!

jen sem! jen sem!
a za lytko je vem!
a dem! a dem!
my s nima vyjedem!

HRA

(BIVO) s BULLYBOYEM loni nápadníky, až je vyženo.
BULLYBOY vyběhne doprava za scénu, všichni se skvěm
kaťhot v hubě, BIVOJ ho chvátí, dává mu cukr
atd... scéna (a hudba) se poněkud uklidňuje,
BULLYBOY zalezí do boudy, BIVOJ ztláčí svou
bojovnost a nastupuje u něj melancholické rozpolžení
mysli. (Vyjádřeno pantomimou a hudbou)

[EXECUT NÁPADNÍCI]

Scéna II

(BIVOJ, VENUŠE, VOZDĚJI BULLYBOY)

BIVOJ: Ó, Venuše ty grošorána!

VENUŠE (je objeví na cimbáři)

BIVOJ: V mém srdci zeje těžká rána:
Ty jsi mi na hlídání dána
z rozkozu všechněch konveru pána
abys zůstávala panne
než budeš v nauže / ohnání dána

(Změna hudby ve vlnivě vyvolání
lásky):

BIROJ: Však nikdo v světě netuší

co v srdci mém a na duši!

Že nad trpyt zlata, drahokami

jsi drahá mi, že láskou plnou!

Že nad můj život jediný
je zjev tvé lůžné vidiny!

Ó, Grogovaná Venuše,

zranila jsi mne do duše!

Jsi jistě hvězda sež se trpytí

a bez tebe mi nelze býti!

Bez tebe chladnu bez ponoci
trápím se ve dne jako v noci.

a hře upím noční tmou!

Ó, Venuše, ó staň se mou!

Mé smotné srdce hýne

však upřímné je nad [hlady]

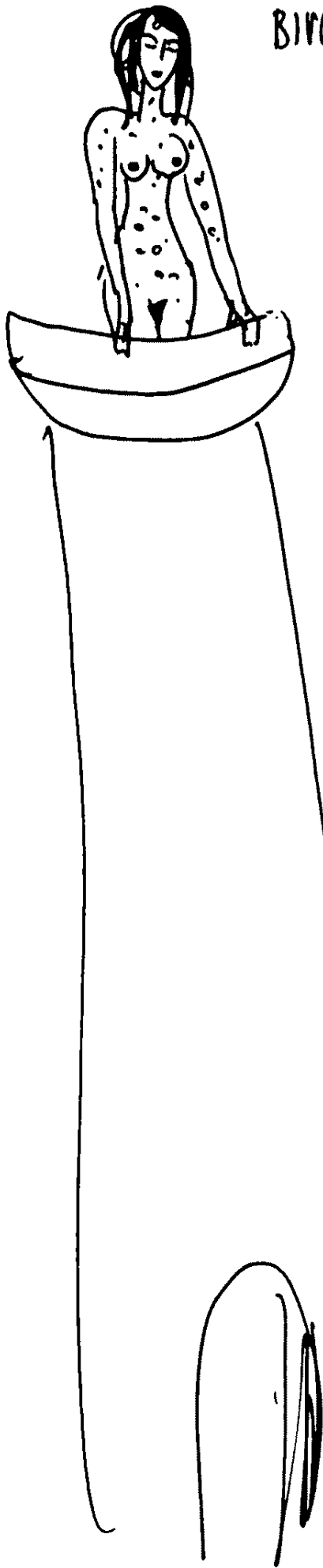
[poklady,

(BIROJ vyndá z pod kabátu
plnou srdce a zdvihá je
k VENUŠI):

Je nemá žádných pokladů
ke tvým nohám je teď

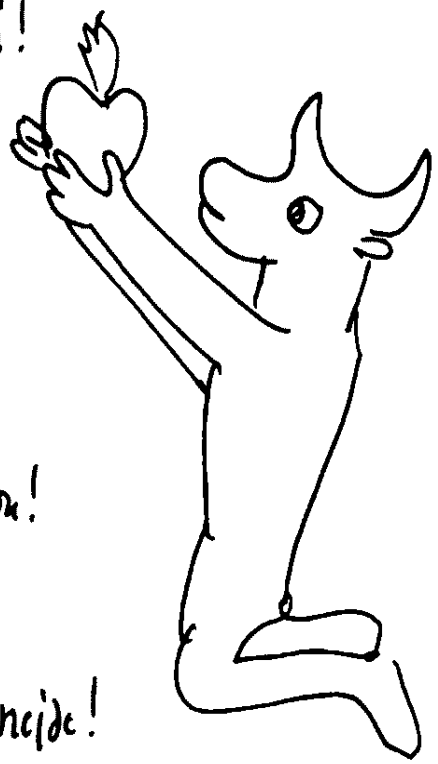
[poklady

5
8

To srdce vezmi, jsti v něm není!
 Nikdo tě více neocení.
 Jen pro tě bije jako zvony!
 Co proti němu milióny!
 A zvony ty tě k době zvou!
 Ó, Venúše, buď mou, buď mou!
 Buď mou!

VENUŠE: ^(PARLATO) Ale Bivoji, to přece nejde!
 Vždyť máš bijící hlavu!

(ARIE): Trou Jósku musím odmítnout,
 Zyt s díkem,
 nemohu přece nikam chodit s býkem,
 to už bych mohla rovnou s trpaslíkem
 či s jakýmkoliv jiným pidižvíkem,
 či s krávou, jejíž vémě dubší mlíčkem!
 Musím před dbát na postavení svoje,
 to už bych mohla rovnou Bullyboye,
 pozvat ho ke sobě na věž do poleje
 a nebo zalízt tam do jeho kóje
 Chckckckckck! Chckckckckck!
 (směje se hystericky)

BULLYBOY: (vyleze z boudy, salutuje a kývne hlavou): Jajajajaj!

BIVOJ: Kuň!

BULLYBOY: (zaloze)

VENUŠE: Ne, Bivoji! Ne, nemohu být tvoje!

BIVOJ: Ale král konveru taky není nijak reprezentábl!
Mě plši a jezdi na kokčkovú židli!

(7)

VENUŠE: Ale má peníze! Chachachachachach!
(zmizí ve věži)

BIVOJ: Ó, muži s klarou dýka!
Tvé srdce protkla dýka!
Ó, Venuše, ty děro skrosthá,
jak můžeš být tak nelítostná!
Biiiii! Biiiii!

(pláče býčím hlasem)

BIVOJ: (vzchopí se a vyskočí na nohy):
Bullyboyi! Bullyboyi!

BULLYBOY (vyleze z boudu, postaví se do pozoru před BIVOJem
a salutuje):

Ňifňaf! Ňifňaf! Ňifňaf!

BIVOJ (nabízí mu své srdce): Tu máš! Sežer ho!

BULLYBOY (vrh' hlavou): Neneneenene!

(HRA) : [BIVOJ nabízí BULLBOYovi srdce, BULLYBOY odmítá
BIVOJ může opakovat : »Tu máš!« & » » sežer ho!« , BULLYBOY
» neneneene!« - dle požadavků hudby]

BIVOJ: (Potáhne se do popředí, v jedné ruce planoucí srdce,
ve druhé náhle velikou dýku) :

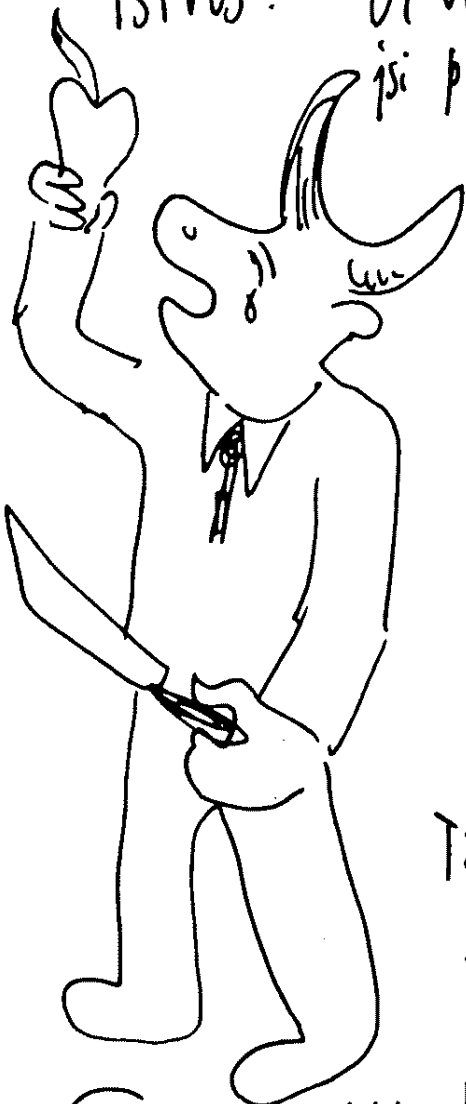
Ó, muži s hlavou býka,
tvé srdce protkla dýka!

Však teď je protkne znova,
to v pravém smyslu slova!

Ó, Venuše, ty děvo krutá
jsi kropenatá jako kruta!

VENUŠE (se objeví na cimbuří a se zájmem sleduje děj)

BIVOJ: Ó, Venuše, ty děvo hloupá,
jsi pyšná, povrchní a skoupá!

Vím, že mých citů nejsi hodna,
vypíjím hořkost lásky do dna,

neb miluji tě přesto strašně
vší silou něžnosti i vášně!

Sad proto, že jsi vlastně Kráva
a že je býčí moje hlava!

Leč pomoci mi není více
ať zhasne mého žití svíce!

Tak vypiju hořkost lásky do dna
skončím svůj život - v srdce vodna!!!

(HRA) (s dramatickou hudbou) [BIVOJ se rozpřichuje, aby prokřál
srdce, které drží v ruce. BULLYBOY mu v tom různě brání
sráží rukou - prosí, objímá BIVOJovi kolena, atd., ale nakonec
je mu BIVOJ vysmekne, třeba Bu-e i odkopne a probodne
několikrát srdce]

víceméně záměr

BIVOJ (nadš k zemi): Bě u u u u u -!!!!

BULLYBOY (děs posuňky tonfalební a myje):

Huhuhuhú! - Huhuhuhú! -

VENUŠE (hystericky): Chachachachá! Chachachachá!

[exit BULLYBOY]

BULLYBOY (se zoufalými posuňky utíká ze scény vpravo →)

Scéna III

(BIVOJ, VENUŠE, SHŘTÁK, vozíči BULLYBOY a Dr FISCHLEIN)

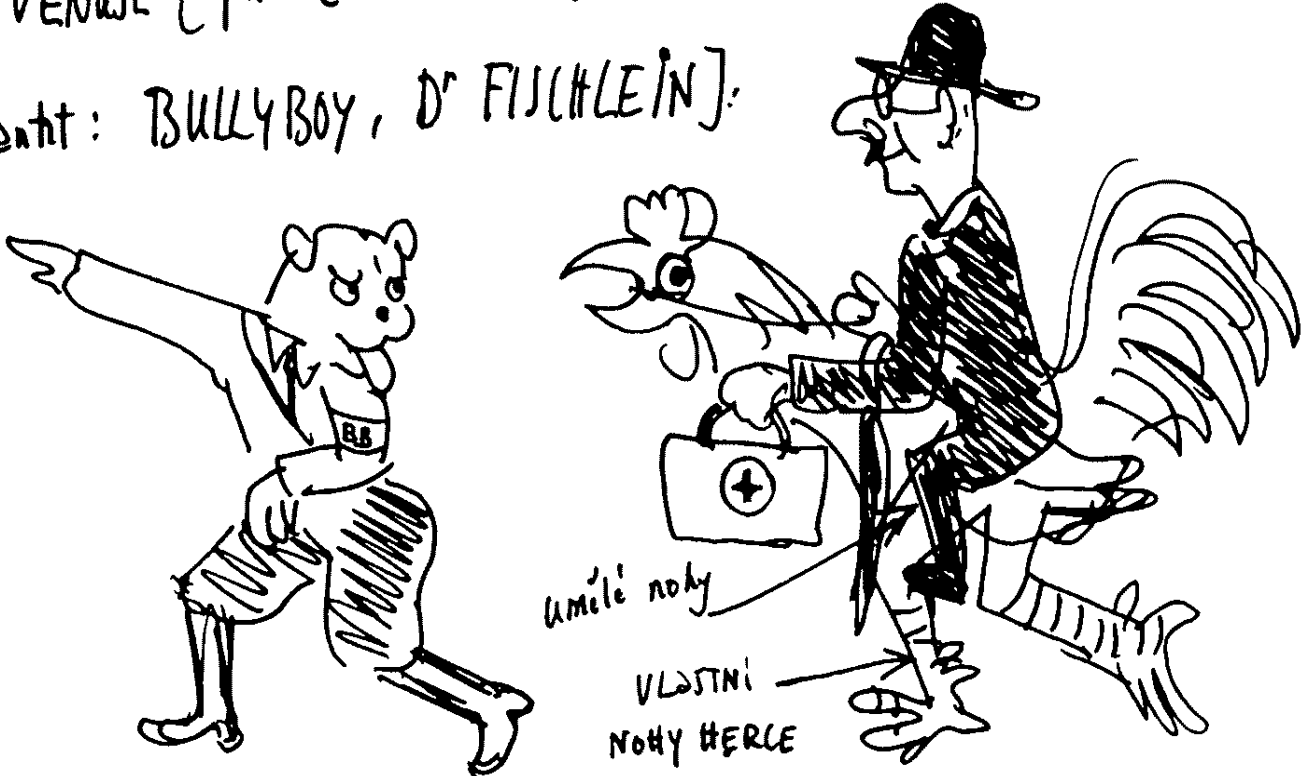
[intrat: SHŘTÁK]

(HRA)

[BIVOJ na zemi v posledním tažení, SHŘTÁK kolem tancí dance macabre (xylofon?), mohl by při tom zpívat bez sloz => tralalalá a tak (Kontratenor?)]

VENUŠE (přiklíží z cimbuří): Chachachachá! Chachachachá!

[intrantit: BULLYBOY, Dr FISCHLEIN].

SHRŤÁK (schová se za věž)

BULLYBOY: Hurry! Hurry! Hurry!

Dr F: Kde máte pochácienta?

BULLYBOY: Tady, tady, tady, hier (here)!

Dr F: (Sklání se nad Birojem, zniž by oboem slezl z kohouta kterému nasidi, zby klekl, jako velbloud):

J, Co to tady máme? J - perforatio cordis (bere srdce do ruky) NO - to nyc, to nyc - to' da se spravit.

Dr F: (bere do ruky srdce, které zatím pohaslo, prohlíží je a nalepuje náplast, kterou vytáhl z brašny s červeným křížem.)

SHRŤÁK (vyrazi z pozc věže a rve se s Dr F. o srdce):

Hrrrr! Jsté jsem tu já!

Dr F: Pháne khólejo, pháne khólejo, to' je próty lékařské éthice. Hněd mito sörce dejt!

SHRŤÁK: J nedám! J nedám! J nedám!

HRA

Dr F bije SHRŤÁKA parapletem a pichá do něb. SHRŤÁK odněkud vytáhně hnat a jernuje s Dr-em. Šťestí se kloní hned na tu, hned na onu stranu

(Snad by stěso smutěk podle poznámky stějující. ať s: nadešel centu (kde má k uctě eř m čm angst a stěti s stěti - (pružná chodit))

Chvíli má srdce ten, chvíli onen, až jim nakonec upadne
z čermují nad ním.

(11)
A

BULLYBOY se snaží nařadnout SMRTÁKA, ale ten ho jenom
kopne a BULLYBOY se kšá i vyřazen z akce. Nakonec Dr F
vyčermuje SMRTÁKA ze scény. Orchester líčí boj za scénou
[zvuk je zvuk jako bypsní koch]

kit
Dr F
SMRT

KOHOUT (za scénou): Kykyryky! Kykyryky!

[intrat Dr F (a kohout)]

2. ÚROVEŇ { KOHOUT: Kykyryky! Kykyryky!
Dr F: Kohout pláší smrt! Kohout pláší smrt!

(a foripadci i velkým brečením šmup-
ty dleem)

[HRA] { Dr F. bere srdce, zalepuje leuKoplastí, dýchá na
něj a číhá do loktem. Srdce se znovu rozzvíí }

Dr F: (zvedá srdce a prohlíží je pečlivě):
Gut! Schon gut! To dobře!

Dr F (Strčí srdce BIVO)oni pod kabát a jako zvěš)
Tak! To bychom měli!

BIVO) (Je zvedne probírá: Vyjádřeno hudbou a mimikou)

HRA [BULLYBO) je zatím vzpamatoval, spěchá k BIVO)oni, raduje se, líbá mu ruce a skáče kolem. Pak ho jemně zvedá a podpírá]

Dr F: Týden klid na lůžku!

HRA [BIVO) podporován BULLYBO)em se belhá do věže]

Dr F: (vyndá blok a přečte recept)

BULLYBO) (vyjde z věže)

Dr F: Pойdte sem vy! Tady máte recept a dojdete do lékárny! Užívat jak uvedeno na návodu. Třikrát denně žíci!

BULLYBO) (přijme recept, salutuje): Ja/ta/ta! (odkrčí receptem)

Dr F: (smeká tváří, k publiku): Poručím se, přátelé! Nashledanou! (směrem k úvodu, k Venuši):

Poklona uctívá, slečno!

VENUŠE: Pá, doktore!

Dr F (chystá se k odchodu, tančí s kokotem a točí paraploukem na způsob šantlového čísla: (přidá) VENUŠE s málka ke úvodu tančit končí t.j. zvedat nohy)

⑫ D'F (znie na způsob Kuplohu):

① Není v dřevě větší pšina *)
nežli ars medicina!
Smrtka kolem lidí stíná
jak jí přednou do klína.
Uchovat ty lidi světa,
to je hazard nad ruletu,
Oud hráči, jak sám hráči,
protož vězte, všichni hráči
moudřejmu žo muži stačí
ars medicina!

② Není větší volovina,
nežli ars medicina!
Vždy v ní vládne móda jiná,
rozsvěcí se, zhadíná.
Ač by se to jinak zdálo,
víme o nemocích málo,
takže po nemocných chodě
závisím jen na náhodě
často mno však pouiti k vodě
ars medicina!

③ Nicméně je dobročina
naše ars medicina!
Není vždycky neúčinná
když se pozná příčina.
Můžeme se klanět sobě
naše chyby mlčí v hrobě
lidé se nám také klaní
přesto smrt je naše paní,
na konec nás neuchrání
ars medicina!

[Exit D'F]

PAUSA (vpona 20 lib)

* Pozn: Poněkud zde sletí německý přízvuk vytrácejí sám zpěvák.

Dějství II

(Scenerie nezměněná)

Scéna I

(HOUSLISTA, tak VĚNKUŠE, později BIVŮJ a BULLYBOY)

* [Intrat HOUSLISTA]

HOUSLISTA (stojí pod věží a dojemně eroticky hraje. K tomu zpívá):

Ó gmořaná Věnkúše

(koule: fidli fidli fidli fidli tót &)

Zranila jsi mne do duše,

na tebe myslím dnem i nocí

máš mne již zcela ve své moci,

teh dním jsem, noční tmou

má práva láskou jen se domou

ó - moje srdce koule jsou!

→ zpívá písní jedinou

→ to každou hodinou

za tebou

vidinou

jedinou

(HOUSLISTA je malý členček v dlouhém fraku a velkém cylindru)

(* T.j. v případě, že nebyla opona. Byla-li stojí H. na scéně již při jejím vytáhnutí.

14

Ó, neĵ mé tóny zachyňou
pod rozfalošň hladinou

Ó, Venkúĵe, buď mon, buď mon!

(Váĵnivě hraje)

Ó, Venkúĵe buď mon!

VENKÚĴE (vystoupí na cimbáľu):

Kĵo to tady tak krásně hraje?

2 - to jsi ty, méj panáĵku ve feĵku!

Ó, hraĵ - naĵt' mon práĵdnou dušň
sĵmi tóny.

HOUŠLIŠTA (uďřelá vĵinivou kockědu jako lívoľ &
chĵtě se opřekrat svou pramň sercěšdu)

VENKÚĴE: Panáĵku! Poĵĵěj! Zappireĵ & zahráĵ mi
tu italskou! Cíĵnu se toľiĵ dnes ųvláště
romantický ~ chĵ cestovat na slunný jih.
Zle spřu v duchu s tebou!

HOUŠLIŠTA (uďřelá intědu) Con piacere!

(hraĵe & ųpřelě
italskou sercěšdu)

•
/•

ITOUKLISTA: Venere!
 tu sei il mio amore!
 Venere!
 t'amo con gran ardore!

(rozehřívá se)
 da mi dai tuoi bacci
 sei tu che più mi piaci!
 Venere!
 con passion ti stringerò
 Venere!
 non mai ti scorderò!

(ITOUKLISTA hraje a zpívá da capo, nyní VENUŠE do klob):

VENUŠE!
 Ó, já to slyším ráda, ráda
 tž hude se v mé srdce vkrádá
 jš jako jabut' slastně vyjí
 a pod tvým zpěvem skláním slji.
 Ty tóny vkrádejší se v uši,
 jak bys hrál smyčcem moji duši
 a touhou plní moji hrd
 jš chci být tvá, ty mojí hrd!

(po skončení dueta
 si kereta s hroumi)

VENUŠE (shazuje houslistovi a vyzývá projevový jibník):
 Tu máš, můj keráti tóně!

HOWSLISTA (posmekne cylinder jako ze poděkování, jako nasadí, zavře kousle do pouzdra, přistoupí k žebříku)

R ← [intrat BULLYBOY s lahvičkou léku]:

BULLYBOY (odloží flakčičku na sm a vrhne se na HOWSLISTU):
Nifňaf! Nifňaf! Nifňaf!

BIVO) (vyleze pomalu z věže, drží se za prse):
Vem si ho! Vem si ho!

VENWĚ (focí) Néeéé! Néeéé!
(bore žebřík a propadne se s ním do věže)

HERA

BULLYBOY (focí kouslistou za šosy, pokud možno jako v hubě): Vrrrr! Vrrrr! Vrrrr!
HOWSLISTA: Jurej! Jurej! Jurej
VENWĚ: Néeé! Néeé! Néeé!

HERA

Konečně se HOWSLISTOVY šosy utrhnou, ten utrhleš pryč, BULLYBOY za ním (vpravo →) VENWĚ přistane jedit a jede, muzika se pomalu uklidňuje.

BIVOJ (vystoupí do popředí a jako k obecenstvu):

BIVOJ: Má hlava je pouze vyčít,
idea v ní ale klíčí,
však já vím, co udělám,
abych ztekl řádky chasem!
Chachachada! (ec)

← [EXIT BIVOJ] (← vln)

chvilí přechodná scéna: Interludium z hudebního materiálu předchozí scény

SCÉNA II

(BULLYBOY, BIVOJ a CIKÁN, VENUŠE, HOUŠLIŠTA, ŠHRŤÁK, později čtyři čemí KRÁLÍCI s rakvi)

[intrat BULLYBOY ←^R]

BULLYBOY: (vtrácí se vyčerpan z honby na HOUŠLIŠTU, kvozi směrem →):

Ňifňaf! Ňifňaf! Vrrrr! Ňifňaf!

(dělá řádkyplné posouvky směrem ke vrcholu věže, tj. k Venuši) Huhu hu hu! (vyje)

HRA

[BULLYBOY vezne flešičku s řečkem, zanechá ji do věže a pak zteče do boudy]

↳ [intrans BIVO] = CIKÁN

18

(HRA) [BIVO] CIKÁNA před sebou žene, strká ho, kopce a trhá.
CIKÁN dří oněle pouzdro s kouslemi]

BIVO: Lež, konám, lež!

CIKÁN: Jaji jaji jaji, veľkomožný ökör uram, raj
gurureja! Kdi že to vedete toho ubohého
čigána? Jaji jaji jaji, daj dedlekt. Boro
prystyžs! -

BIVO: Nekecej = lež!

CIKÁN: Jaji jaji jaji.

BIVO: BULLYBOYI! BULLYBOYI!

BULLYBOY: (vyke) 7 boxy, (akutye) jejejejeje!

BIVO: (ukazuje na CIKANA): Hlidi!

BULLYBOY: (postaví se před CIKANA do výhrůžné pozice)
Urrr! Naf! naf!

BIVO: (žaluje do věže)

CIKÁN: (kročí k BULLBOYON):

Hodný psíček! Láčo džukléro! Kosno
džukléro! Ghamlo džukléro. Hár tut
vičines, džukleja! -

- O láčo džukléro na Khérel nyšta
e pchúre romneske! -

(zpívá písničku, při tom má majidi pohyby)

O džukléro džol,
zhi na džandérel,
ke džandérel khámclás
láčo mánuš zvelás

(opět opakuje, obtancuje BULLYBOYE)

BULLYBOY (háde na žsm v hypnotického transe.)

CIKÁN (že neudáležho zpěvu de žvdla odkrádá).

BIVO) (vyleze z věže, v ruce býči masku, stejnou, jako je sám): Cikáne!! Kam to ulikás!

CIKÁN (žalari se, otlučně rožnodi rukama):

Žaj, keraz už do rih, ked ste ma
chytli, veľkomožný ökör uram!

BIVO): Tady mái bejči klaron! Tu si nasad!
(CIKÁN to uděle)

BIVO): Tady si stoupani, vyndej housle z hráj!

CIKÁN: A akú, pón veľkomožný?

BIVO): Někou citorou, do ouška.

HRÁ

[CIKÁN nyní s býči klaron, hrájie na housle
sentimentální cikánskou hudbu. Mezitím BIVO)
je saoj. vskisiz BULLYBOYE, a když mu to nejde,

odšluc ho za nohu do vody.]

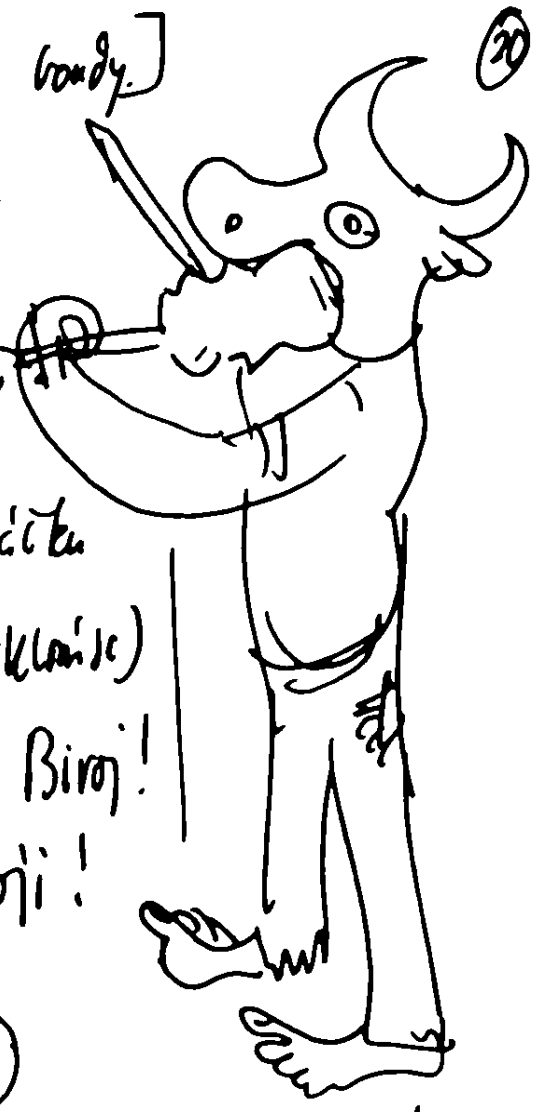
VENUŠE (objevuje na cimbuří):

Ach, kdo to tu tak krásně hraje?

To jsi ty, můj peráček ve frčeku? (Uyklání se)

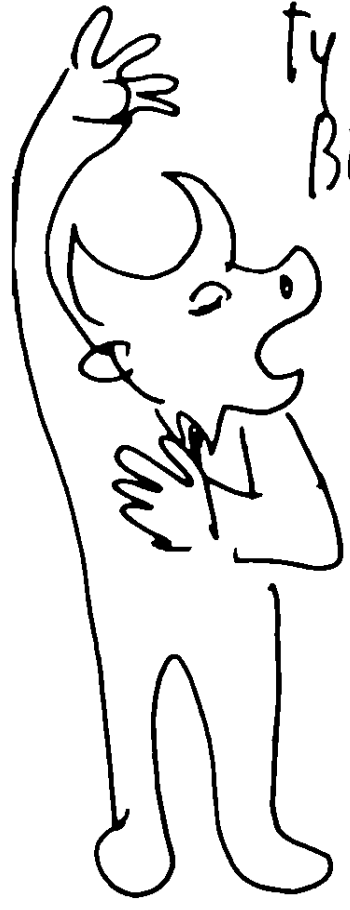
Och ne! To je Bivoj!

Bivoji! Bivoji!

ty jsi umělec! Ó, jak jsem ti kvádila.

Bivoji! Zapíchej mi také něco krásného

(Skutečný) BIVOJ (dole u věže, tak je to není z cimbuří vidět):

Ó, grošovaná Venuše!

Ó, vpila se mi do duše!

že nemám žádných pokladů

své srdce k nohám tvým kladu.

Přijmi to srdce probodnutí

je plus ložky a né že né!

že hlavně býka Couze mám

v mém srdci sídlí žský chrám!
 Vzácnější nežli milióny
 a ze tom chrámu zvoni zvony,
 a zvony ty tě k sobě zvoní!
 Ó, Venúse, buď morn! Buď morn!
 Buď morn!

VENUŠE: Ó, moje srdce táje
 a hluboce se káje!
 Já o tvé duši nevěděla,
 však nyní tvá již bude zcela!
 Ó, poznej slast táje!
 Již mluví, mluví se má
 [v oblast ráje!]

(nyní event da capo jako dříve resp. koret s houslemi)

VENUŠE (shovlí zase žský)

BIVOJ: Ó, nikoliv! Netřebu! Vystoujím vnitřkem
 po schodech! Jen mi odemkni, drahá duše,
 dveře!

(HRA)

[BIVOJ pokračuje CIKÁNovi, aby přistoupil
 k dřevím věže, aby to vypadalo, že po schodech přijde
 hráči na housle, ale CIKÁN nedokáže a pokračuje v hraní]

VENUŠE (vyklání se): Tak už neblbni a pojď!

[Intrant HOUŠLISTA] ←^R

HOUŠLISTA (v nosem, zelením frčičku, otevře pouzdro na housle, vyjde samopal a zahřeje CIKÁNA)

VENUŠE ÷ Nówó-éééé (hystérie) (eč)

HRA [BULLYBOY vyskočí z boudu, napadne HOUŠLISTU, ten upadne samopal, BULLYBOY ho žne je scém. → BIVOJ se rojejeje ž nimi, ale ža chůli se vraí, dří se ža srdce a vře se do věže. VENUŠE lomí rukama a propade se tíž do věže]

[Intrant SHŘTÁK] ←^R

(HRA)

[SHŘTÁK tančí kolem mrtvolky cikána, vezme jeho housle a smrtáčky na ně hraje (pizzicato, nejupř). VENUŠE a vnoší, lomí rukama, SHŘTÁK jí kyne, lundí CIKÁNOVI býti klavn a ukazuje jí, že to nebyl BIVOJ. VENUŠE se porékud uklidní, SHŘTÁK polrcáuje.

[Intrant] ↔ Vstoupí ČTYŘI ČERNÉ KRÁLÍCI s tačvi, vloží do ní CIKÁNA a funebřáčky odpočívají prý, ža nimi SHŘTÁK kordakuje s houslemi]

VENUJE (lomí rukama na cimbuří)

SMRĚÁK (křepiči): Nášle danda, holubičko, já
za te přijdu, já!

[exeunt SMRĚÁK a KRÁLÍCI s rekvizí →]
orchestr Nanci (kolonada).

SCÉNA III

[SBOR NÁPADNÍKŮ nyní jako DEMONSTRANTI, OBUCHOV, VEDOUČÍ,
BIVOJ = BULLYBOY, HLAS]

- orchestrální úvod: na scéně nic není: zaležlé

SBOR NÁPADNÍKŮ - DEMONSTRANTŮ (zděli za scénou,

pod sílí, jak vcházejí na jeviště: DEMONSTRANTI,
když se objeví jsou oblečeni jako ^{žáci} studenti = modř.

7 let 60tých či 70tých: jeansy, bítly, dlouhé vlasy,
bojky = modř. Většina muži, též několik okyřdných
veseláček: Meji transparenty:

VENUJE VŠEM PRACUJÍCÍM
PRYČ SE JONKROKOU SOULŮZÍ INDIVIDUÁLNÍ LAJKA =

= BURŽOAZNÍ PŘEŽITĚK СОВЕТСКАЯ БЛАДА - НАШ

ОБРАЗ = modř. též některé oděsné rekvizí: ☺,

МИР - МИР a modř. Pochybně upotřebí z ob-

Klopí věž. Psi pochodu zpívají):

(24)

Ó, Venkše ty gmořanská,
všechna moc byla lidu dána,
nežnáme krále, kněze, pčána,
nám vládne pouze rodná strana,
a tou psi kd' zkonfiskována
a zracionalizována:

Bud'š obecně používána
od večera a až do rána,
od dona až po paviana,
nebo není rába ani pána,
naše jsou všechna tvá zřekána:
Ubera tua quae immunda
et tua pygma mordiana
ut illam vocent máchiana,
et tuae vulvae pulchra lana
quem videns meus non restat sana
oh, magna Diva Cypriana,

Ó, Venkše ty gmořanská,
kž brzo žijve tvoje vlčína!

(Báste! wáste! žújo! těj je! Těj!
a hoj! ktureá! (aló nežní skivž)

liber
zdejevanje
ve vřádu

DEMONSTRANTI (obkyp'vej) i je stěleč žpěva,
než bji transparenty o jem a skendaji!

Ve - nu - je - všem - pra - u - ji - ám
kardááááá! (opukart ste rotily)

HTRA

VEDOUcí DEMONSTRANT (má zktovdu, nebo kuf
= ž ní vyndá smduka OBUCHOVA.

OBUCHOV může
být hojst různé,
že má to být
trpěliv - žoutka,
která pohybuje
VEDOUcí? a
šora ž prozřít?
(ponechám
na individuální
výpravě)

OBUCHOV (má v ruce papír, ž někož starostkě
předčítá):

Ukáz revolučionova kmitěta trždašičichje
krestán, račočich i račotšjušičij inteligéncii.
S tčocki zřeníja i na platfórmě sušestvitě-
noj i kamunčlnoj najedštelnosti
dialektičeskaa dviženija revolučionajch
má, graždánka Veněra naricájenoja
gražavanoj, eřim sčnym revolučionajm
ukšjom kanfiscirujetsja dla
blěsasastajšnja i blěgaňučšnja
všech trždašičichja člěnov krestšstva,
račočich i račotšjušičij inteligéncii

s iskláčením anistakracii, paměščíkov
kuklův a nerabotající buržoaznej
inteligencii imjéno Jána Kšesadka.

No! S tóčej zřenía rozvítiija komunálnava
ducha i evspravijáci, vo přerocy graždánkej

Věněnej graždánčej předjavětiija vidět
naród srijéditvom svojím děkširavanyh

děmokratičeski izbrányh zastupitelj,

- čto žéot mnóju! Čto tepér ja!

Tepér ani najá, ani vjeneródnejá!

(K DEMONSTRANTŮM: česky s ruzím přizvucením!
Tak my tédy téď vavláněte i ja i di

na vjéc! (pokrovi se vti)

DEMONSTRANTI (protestuji)! Jak to! Podvod!
Venešc všem pravjám! Jádné soukromé

vlastní výrobní podniky! Dít ani
biologička, soudci! Všedny žim lidu!

žalípsá priislye! (a roto)

HRA

[Hněvivě gestikulují a postupují směrem k OBUCHTOVĚ]

OBUCHTOV (vytáhne z kufra samopal): Žni o krok dál!
Kdo se hne, toho zastřím! (k VEDOUcímu):
Soudruhu, vem si samopal a hlídej je! - (kšep)
Přijď dál! (kšep) Lituj, ale revoluční úsazení
musí být!

VEDOUcí (nisi na ostěni): Žni o krok dál! Slyšeli jste
soudruha porádce!!!

OBUCHTOV: (krčí ke dveřím do věže)

BIVOJ (vystoupí ze dveří): Jenom přes naši mrtvolu!

OBUCHTOV: (je zaražen, kouká jako ženo tamo, zřejmě by dlužil
samopal na BIVOJce, ale toho pohleduje VEDOUcí
ne vedení)

BIVOJ: Bullyboyi! Bullyboyi!

BULLYBOJ: (vyleze z boudu a salutuje): Je je je je je!

BIVOJ: Sport! Sport!

BULLYBOJ: (kšepí se nechtěpově)

BIVOJ: Sport píť píť! Sport píť píť!

BULLYBOJ: Jajajajaj! (zvedne samopal, ale když tam
zůstal ležet na HOUŠLÍSTOVĚ = Joren ho BIVOJOVI)

BIVOJ (mírně a OBUCHOVA): Тсссск.

(28)

Jak se hnete, tak vám toho pidižvika
zahallim!

DEMONSTRANTI: То је нека фука!

VEDOUĆÍ: Јаи мук! Јаи луб!

ОБУХОВ: Је протестирју. Ето нарушѣнје
жѣнѣвскеј канвѣнцїї і чѣловѣчкїх прав.

(Тїхо)

ГЛАС (з іад ДЕМОНСТРАНТЎ) Так, чо будѣ?

ДИАЛОГ:

SCÈNE IV

[POLICAŤI / rozdeji KRAL KONSERV a e jrou OJETROVA-
TELKOU, VENUJE, pıdeali]

HRÁ

[Ozve se příslušná hudba, na scénu se vyřítí
POLICAŤI → s pındrekıı revolvııı a b, zneškodnı VEDOUĆÍho → zatknu ho, rozpršııı
a částečně zatknu DEMONSTRANTY. OBUCHOV
nepozorovaně z drııne.

VELITEL POLICAŤŮ pıtrııse rukou BIVOJovi → pıohle!
BULLYBOYc, nak mu tıı pıohlese rukou jııho pıeckııı.
Hudba se nıını změní, POLICAŤI se postavıı do řady,

HRA

po stránkách, co drží zatčené DEMONSTRANTY. VELITEL
 je postaven před ně, všichni v pozoru, též BIVOJ a BULLYBOY.
 Na scéně vjede KRÁL KONSERV a kolečkové židli, strážník
 OŠETŘOVATELKA. KK kůže s hrůšou, VELITEL
 POLICAJTŮ postoupí dopředu a podává hlášení (pouze hudba
 vyjadřuje každou věc) KK mu poděkuje, přehlédne
 POLICAJTY, zastaví se u BIVOJE a BULLYBOYE, pokorně,
 pohrabe rukou]

KK: Venšič! Venšič!

VENŠIČ: (připěchává se schodě a vrátí se KK kolem křesla):
 O, Betšič!

HRA

[KK a VENŠIČ se líbeji a objímají KK ji objímá
 ošáškár, BIVOJ její známky žárliivosti:]

KK: Jak se máte má dítko! Žádné sliznosti!

(VENŠIČ (dívá nejero, že ne)

KK: Již v bržku budeme mít snětek!

VENŠIČ: (napřed tme, pak dívá nejero předkážou
 robot: vyříděno hudbou.)

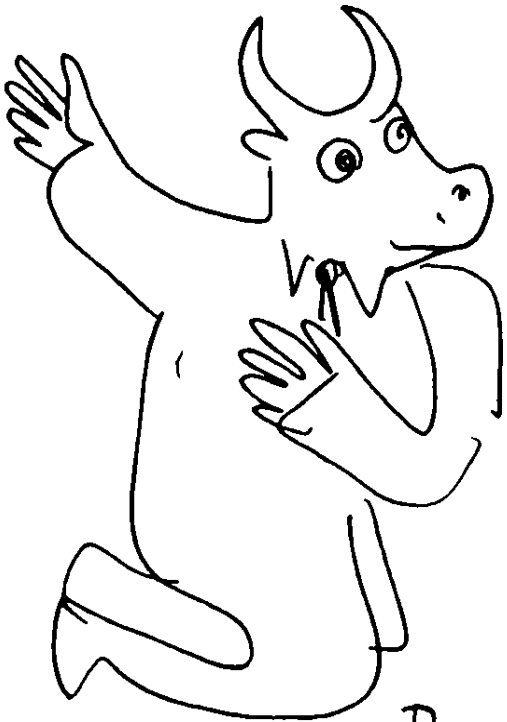
KK: Ač dítko se musím podrobit operaci! Dni bydle
 nevěřila, co všechno lze dnes úspěšně
 transplantovat! Tedy nešlehanoz!

Bivoji, poručím ji vaši péči!

(30)

(HRA)

[KK z otcem odejde $\rightarrow$, až na BIVOJE, VENUJÍ z BULLYBOYE. Když se scéna vypráší BIVOJ kleme před VENUJÍ na kolena]

BIVOJ:

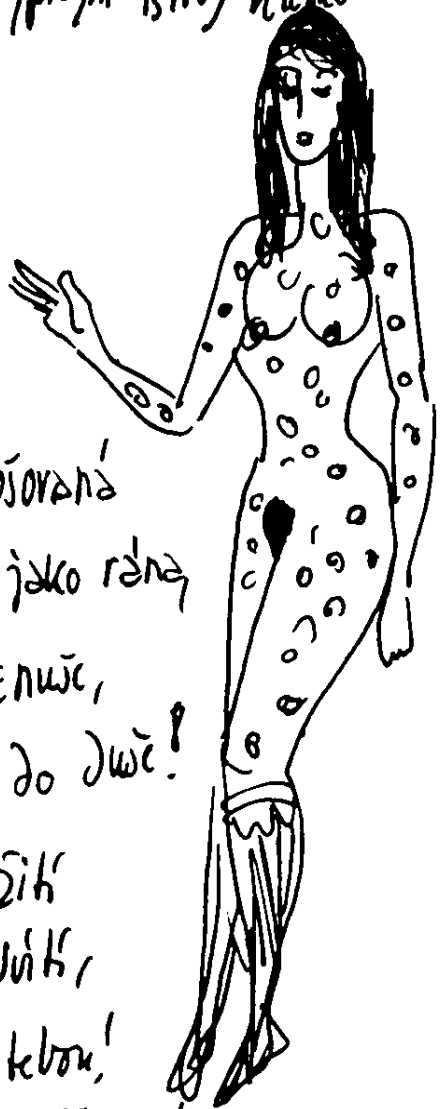
Ó, Venuše ty krásná
mé srdce zeje jako rána
Ó, krásná Venuše,
ty vpilá se mi do duše!

Tys ždij z smysl mého žití
tuhý ideš mi v srdci žít,
pokorně klečím před tebou!
Ó, Venuše buď mou! Buď mou!

BULLYBOY (pikyry): Nitřat! Nitřat! Nitřat!

VENUŠE: Jle Bivoji!
tys mě podvedl!

Já myslela, že to hraješ ty, z jehim to byl
ten cikán! A jstě kvůli tobě jchynel!
A můj panáček ve fráčku se ukázal jako
vrah! A to všechno kvůli tobě!

Chlapi hnusný! Nenávidím vás!
Chcete všichni jenom to jedno! Kdepak duše!
To vy jen tak belamulíte! - Půjč ode mne,
podvodníku! Nechci tě vidět!

HRA

BULLYBOY na to slova se rychle přiblíží ze zadu
a zkonfiskuje BIVVOJĚV samopal, který stojí opřen
u zdi věže. VENUŠE hrde odchází do věže]

BIVVOJ: Ó, muži s hlavou hýka,
tvé srdce protkla dýka!
Ten vpich se marným stal,
neb bídně žijš dál!
Tvé marné lásky pal
schleď jen samopal.
Buuuu! Buuuu!
(přísůz býlím způsobem)

BIVVOJ: (vzchopí se a hledá samopal):
Kde je ten samopal? Bullyboyi! Bullyboyi!

BULLYBOY (přiběhne a salutuje): Jejejejeje!

BIVVOJ: Apat samopal! Apat pit pat pat!

BULLYBOY (vrhí hlavou) Nenehehehe!

BIVO): Tak ty tak!? To jsi věrněj pe?! Takhle ty posloucháš?! — Jlc okanzil! — Sport pif net put!

BULLYBOY: Nehehehehehe!

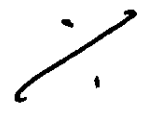
BIVO): Tak ročkej! (Vleč do věže, vyběhneš bičeny)

HRA [BIVO) koni BULLYBOYe s karabáčim, BULLYBOY vyje, ej vyběhneš ze scény →]

Scéna I

(BĀSNĪK na PEBAŠU = FIFINKA, KĀIDLATĀ DUŠE KRAVY, VENKŪE, BULLYBOY, BIVO)

02m se lyvé, žuátní žvuky a na scénu vje do kásník na POGŌU *)

* viz dodatek, jak se začíná

BASNIK:

(pěle z doprovází se na verby)

Jsi nejkrásnější mezi všemi,
 ó, Venuše ty skumstá,
 z těch, které obývají zemi,
 tvé tělo lučí do zlatě.

Jsi na pářaby lahodě,
 jsi růže mezi křečty všemi,
 ta zlatě mezi lilie mi,
 ó, Venuše ty skumstá!

Před tebou ptáci mlčenou němí,
 i zvěr je tebou dojata,
 tak záživs je kerá ta,
 již chtěl bych vnímat smysly všemi.
 ó, zda se někdy poskytnu mi,
 ó, Venuše ty skumstá?

VENUJE (je za básníkov z pēvu opēt vynoiti na cimbuři

39

BULLYBOY (ubēhne na scēnu, dži se za žadek a vyje)

kyž uvidi básnika, uškne se na něj):

Vrrrrrr! Nifňaf! Nifňaf! Nifňaf! Nifňaf!

HRÁ

[BÁSNÍK na PEGASU zdešeni' cunos' a utika', BULLYBOY ho pronásleduje, BÁSNÍK zabēhne za věž, zde se oddělí PEGASOVA přední část s hlavou, udělá se z ní FIFINKA a BÁSNÍK se poněmí v PEGASOKENTAURA]:

HRÁ

[FIFINKA ubēhne z na kruhuje se pried BULLYBOYEM, klemy se ji dvoiti, až oba nakonec odbēhnu ze scēny (→) BÁSNÍK stojí v pozadí poblíž věže. Kyž FIF. a Bull odbēhnu, BÁSNÍK, v podobě KENTAURA vystoupí opēt pried věž, zahráje na vanyto z pése]

BÁSNÍK : Tobé se všechny hvězdy klání,
ó, tygrovana Venuse,
jsi nazývána Krasopani,
na vodě, vzduchu, na suše.

Zdájí se rovny ropuše
ty všechny druhé krásné pani,
když vynoříš se zneždání,
ó, tygrovana Venuse!

Když jsem tě prvně spatil, mání,
hleděl jsem na tě, netuše,
že vbodneš se mi do duše,
že láska mne tak těžce raní,
že budu vzdychat bez utěšení,
ó, tygrovana Venuse!

VENUSE (činí posuňky, že píseň na ni působí, chytá se
za srdce, a tak)

BIVOJ (vběhne): Ale! Co je to tady za pořádek!
Ale hned se mi vocať klidějí, voni jedna
potrora! Bulkyboji! Bulkyboji! Kde zas je
ten pes mizernej! No močkej! Počkejte voba!
Já ti dám zpívat tady štandrtlo!

HRA

[BIVOJ loni s bitem BÁSNÍKA po scéně, BÁSNÍK
zaběhne za věž, a změní se na VLASTNÍHO
BÁSNÍKA a KŘÍDLATOU KRAVÍ ŽENU]:

HRA

[TANEK KRAVÍ ŽENY,
ČILI DUŠE KRÁVY, BIVOUJ FASCINOVÁN PŘIKLIŽÍ
NAKONEC HO ODLEKÁ KRAVÍ ŽENA ZA SCÉNU]

BÁSNÍK (VYSTOUPÍ OPĚT PŘED VĚŽÍ, HAJE A ZPÍVÁ:)

① Po tobě nyní toužím stále,
Ó, Venuše ty grošová,
Ó vyslyš tyto zpěvy malé
a ber se vážně, do slova

② Vždyť není žádná taková,
tvé přáoby jsou dokonalé,
Ó, když bys pozvala nás dále,
Ó, Venuše ty grošová.

③ Na nedobytné rosteš skále
ty skvostná růže nachová,
jsi zlata, božská králová,
Ó, učin ze nás svého krále,
a dej mi sídlit ve tvém sále,
Ó, Venuše ty grošová!

VENUŠE: Ó, básníku!

(37)

(HRA) [sloh přerazou jčwíř, BĀSNÍK po něm vyšplhā na cimbuří - padnou si do náruči]

altacca:

SCÉNA VI

(BĀSNÍK, VENUŠE, KK, OŠETŘOVATELKA, SMRTĀK)

Hudba: (duet VENUŠE a BĀSNÍKA jen voláky beže slov, milostný: Tent duet zapiňvá stále v pozadí, i když hudba zřiroven kč. jiné, drabické děje v popředí)

(HRA) [přijíždí $\leftarrow R$ KRÁL KONSERV na kolečkové židli strkán OŠETŘOVATELKOU]

KK: Venuše, Venuše, jš se vracím, abych vám ještě řekl -

(spatří VENUŠI $\rightarrow$ BĀSNÍKA na cimbuří)

KK: áááá - co to? glgglgglggl-
(umře)

SMRTĀK (vlelí na scénu $\leftarrow R$): hrrrr! už je můj!

(chopí se vozíčku)

OŠETŘOVATELKA (v hrze práš práč $\leftarrow L$): ziiiiiii!!!

SMRTĀK: chichichichichi - hrrrr!

(odjede s mřvým KK $\rightarrow R$)

VENUŠE } volkrají v duetu beže slov, nyní opět silněji
BĀSNÍK }

Scéna VII

38

[VĚNUJĚ, BĀJNÍK, HOUSLISTA, SHRTÁK, BIVOJ, BULLYBOJ, FIFINKA, DR FISCHLEIN, KOTOUT (samostatný)]

VĚNUJĚ } pokračují v duetu
BĀJNÍK }

HOUSLISTA (vstoupí $\leftarrow^R$, porténice pod věž $\geq$ začne křít, takže nějaký čas zasnívá milostný trojúhelník)
po chvíli muzicování :

HOUSLISTA : Venuše! Venuše! Ó, Venuše!

(všimne si milence na cimbuří) Cože! Tak ty tak!

No počkej **Kurro!!!** (děťka do pouzdra a odhvací $\rightarrow^R$) (nemravos?)

VĚNUJĚ } pokračují v duetu
BĀJNÍK }

HOUSLISTA (Je vrau $\leftarrow^R$, vyndá z pouzdra od kavalů samopal) : Ještě je máš jeden rezervní!

Zhejň knuwný soku! (nemiii, pusť dárka)

HRA

[BĀJNÍK zmizí z cimbuří - hudba křít radost těla předávajícího po schodech, ej dolc ze dveří věže vypadne na půl mrtvé tělo BĀJNÍKA]

VĚNUJĚ (dří si v soku spěnký)

HOUSLISTA (zastřelí se sáka)

VENUJE (kydenidaj jca) ||||| !!! — ||||| !!!!!

(pads do mlod z visi pres okraj cimbuři

SMRŤÁK (vběhne ←^R): Hihihihí! Hihihihí!

To je ourodička! To je ourodička! z to všechno pro tu Venusi! To je une femme fatale, o, tu je miluju, tu je zbožňuju, pro tu si ted' půjdu!
Hihihihí! Hihihihí!

(žene se ke vchodu do věže)

BÍVOJ (vběhne → z jedoucímu cestu):
Stůj! Jsi o krok dál!

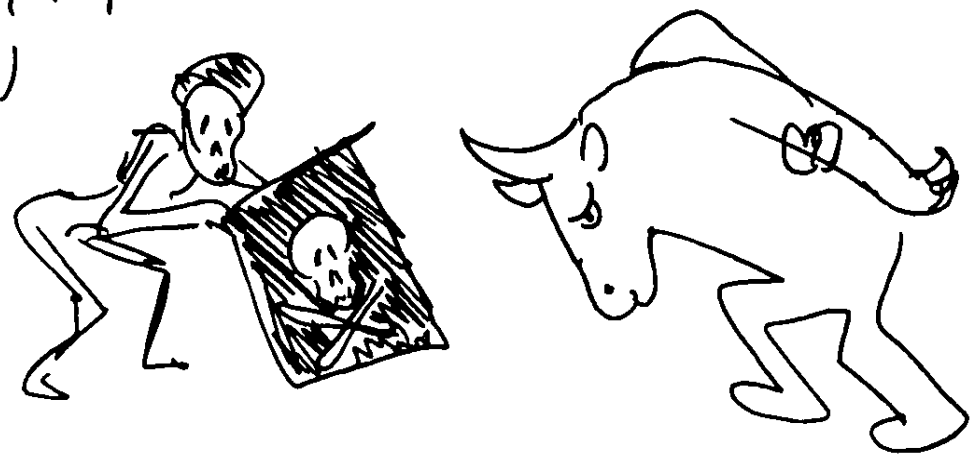
(žene se býčím způsobem s ruky na SMRŤÁKA)

HRA

[SMRŤÁK napřed uhlás, proběhne kolem věže z vyhořel se jako španělský torreador, jenom místo červeného hadru má "jolly Roger" černý hadr s lebkou z skříženými kůň.]

HRA z muzikou

[Býci zápas SMRŤÁKA s BÍVOJEM, začíná způsobem, BÍVOJ nchřá jen hadr, SMRŤÁK se uhlás, hráj si s ním: Má připravenou metaforickou píleu.]

BULLYBOY (všechne na scénu): Nifňaf, nifňaf, nifňaf! (40)

(HRA) [napadne SMRTÁKĚ, ze zadu, ale ten ho odkopne:
BULLYBOY odletí, potáčí se, páká. BIVOJ a SMRTÁK vo-
křičují v byčím zápasce. V pozadí se objíví FIFINKA,
sklání se nad BULLYBOYem, lomí rukama, křičí $\xrightarrow{R}$
vrhá se $\xleftarrow{R}$ a DR FISCHLEINem, FISCHLEIN se sklání
nad BULLYBOYem, pak napadne parapletem SMRTÁKA.
SMRTÁK se obrátí, vyade' z kádru píku a šermýře
a DR, jako u' jednom. BIVOJ schvácen, chytá se za
přes, usedá u vójce, oddychuje, utírá čelo.
DR vyšermuje SMRTÁKA ven — muzika z líčů se jich
voj jako u' jednom, ale místo zby se ozvalo
lyrámi koch' ozve se něco jiného (kotle?)

Kottout (separátní, ale jako D'ív) proběhne $\xleftarrow{R}$, $\xleftarrow{L}$,

jevištim: Kokokokoko, kokokokoko, kokokokoko-dáá!

(v panice)

SMRTÁK (vstoupí, píku pod raménem, otírá si ruce
jednu o druhou, jako se pažnacuje dokončens
práce, či zápas): Hihihih! Hihihih!

BIVOJ (vzduchuje): Nestvára!

(zěke byčím způsobem na SMRTÁKA)

(HRA) [SMRT a BIVOJ byčí zápas, a' SMRT zapíche
BIVOJĚ, ten klesne.]

SMRĚÁK : Hihihihí! Hihihihí!

FIFINKA (vraze n na SMRĚ) : Něčičkěčkěčkě! ^{~~~~~}

SMRĚÁK (ji kopne a FIFINKA se kácí mrtvá)

SMRĚÁK (triumfálně a divoce skáče to jistě):

Hihihihí! Hihihihí!

♪ teď si dáme tu pravou podlouhu! Hrrrr!

(vlítne do věže, obječí se na cimbuří a stáke
bevládnou VENKŮ 2 pět do nitra věže) : Juchuchí!

Divoká muzika znějící triumf SMRĚÁKA nad

VENKŮ s nad ná přímě jakési soulože, (oděm nic
není vidět, jsou ve věži. Itudobní číslo končí

kurvovou věnov : BHH!

pausa

(opozdění pro uvážení produkce
nebo ne)

Dějství III

(42)

Scéna I

[PŘEDEŠLÍ, rozdějí KRÁLÍCI FUNEBRÁCI a čtyři MRCHOPEVCI]

Divoká muzika přejde v chrumon a deprezivní, nežaký čas to trvá

pak:

HRA [SMRĚÁK vyleze + věže, rozkošnický se protáhne, gestikulací naznačuje, že VENKŮŠE je mrtvá — pak začne tančit]

MUZIKA → HRA: Velký dance macechre SMRĚÁKA

HRA [Několik se SMRĚÁK zastaví, luska prsty a pronikavě kvižane na prsty. Ozve se funebriální muzika [žesté?] a na scénu vpochoďují ČERNÍ KRÁLÍCI s rakvemi, do klavýru vloží BAJNÍKA, HOKUSIŤU BIVOJE, BULLIBOJE a FIFINKU (počet KRÁLÍKŮ dle možnosti též různý počet vyčísit hudbou: opakování?)

(vstoupí ← R)

KVARTET MRCHOPEVCŮ, k pravému poněkud jeho vrány (čepice) v ruce rozžaté síce.

MRCHOPEVCI : Do hrobů vložte tato těla,
 že kletý duše vstěla,
 ať maso shnije, kosti ať želě
 v očekávání archanděla,

Na jehož trouba potom hroudu
 opusti všichni, idouce ke soudu,
 složí se opět oudy ke oudu
 v srdl nový + popole = troudu.

Však zatím musí klínou stát se
 pročej to řeknem pouze krótec:
 Hrob poslední je v žití štace
 Ergo, requiescent in pace.

SMRČÁK (Kletá) Brávo! Brávo!

Dle mého tu ještě v pětce jednu krédnu
 mrtvolku - kdybyste tedy takové, páni králíci -

KRÁLÍCI (přinesou zpoza scény dobi rakva = dávají se s ní
 na pochod ke věžo)

Scéna II

(VENUŠE, předsíli, rozději všichni ostatní)

VENUŠE (vystoupí z věže): Děkuji, pánové, ale to nebude třeba!

SMYČEK (se hrozí a zakrývá si před VENUŠÍ tvář):
Jak to? Jak to? Vždyť jsi mlhá!

VENUŠE: Chachachach! Hlupáku! Já jsem píče
nesmrtelná bohyně! Já jsem věčná!
Já jsem princip života! Neustálá obnova!
Nade mnu nemáš moci!

Na mě seš Krátek, holence!

(45)

SMRČÁK: Ale vždyť jsem tě uškrtil vlastníma rukama!

VENUŠE: Chachachada! To se ti jenom zdálo!

Já jsem přece věčná! A skrze mae jsou
věční všichni! Všichni!

(Chodí kolem, buší na rakve a kope do nich)
Hej spáči, vstávat!

(HRA)

[rakve se otevrou a z nich vyskočí všichni
zabití: BÁSNÍK, BIVŮJ, BULLYBOY, FIFINKA,
HOUSLISTA]

VZKŘEŠENÍ SBŮREM: Ó, Venuše ty grošovaná!

SMRČÁK: Ale to je škandál! To je proti přírodě!
Co nejdůrazněji protestuji!

VENUŠE: Proti přírodě!?! Já nejsem o nic víc proti
přírodě než ty! Ostatně, ty bys bože mě
ani nebyl!

SMRČÁK (uvražen): Jak to!

VENUŠE: Kdyby nebyl mae, koho bys zabíjel?
Ty jsi jenom prot, že jsem já, jakostin
je jen proto, že je světlo. Jak díra vementálu
není možná bez toho ementálu!
Tak by se kerytehorl, voni jeden
nešalivc!

VENUŠE (VQA): Hej opáči vstávat!

(46)

(HRA) [Příběhovou ostahu jetik': Dr FUSKHEIN na Koloubku,
a CIKÁN, nekonec i KK. na vozíku
extaticky optimistická přírodní muzika]

MRCHOPEVCI (Istauna duice a smeknou vrani čepice)

Ó, Venuše ty grošovaná!

Všichni přítomní: Ó, Venuše ty grošovaná!

[KRÁLÍCI navštíví rakve v jiskoví pyramidu či
lešení na které, ze slernatní hudy
vystupuje VENUŠE.]

VŠICHNI SBOREM (během zpěvu se připojují všichni
co v operě vystupovali, takže zpěv
stále mohutný):

Ó, Venuše ty grošovaná,
korunu hvězd korunovaná,
tyš matka, milenka i panu!
Ty jsi ten věčný princip ženství,
podstata všechněch náboženství
ne velký věkiv učivane,
Venuše naše grošovaná!

To hřezdy jsou tvé gřosování,
klaníme se ti bez udělení,
ty jsi ten princip života
jenž ve vesměnu kolotá.

Ac pomijíví, neskuteční,
v tvých obnovech jsme stále věční
ty podstatou jsi obnovy
jož drtí smrti okory.

Ty jsi ta věčné slovoobráne
matka a milenka a panna
jak zvířeti tak člověku
životu zdroj jsi od věků.

Tys anubis, nehter, manna,
O, Venise ty gřosování!

Tak jst!

Tak jst!

Tak jst!

KONEC

2

Dopisno:

10. 6. 88

v rámci hodínach

∞

Pripisno čítelne téhož dno

D.S.

Appendix

(I)

Několik poznámek a vysvětlivek

(a) Kostým Venuše:

Ideálně by měla být nahá, pouze nazářovaná.
Alternativně má grošovaný trikot.
Podle celkového klimatu může mít na tom trikotu
např. načený prsí bradavky a pubické ovlášení,
anebo ne. To je estetně nepodstatné.

(b) Přeměna básníka na Pegasa, jak uvedeno a vyilustrováno:

V podstatě je to okřídlený "pentonime koně"
ale s křídly a s neutrální koňsko - pudlovskou
hlavou, ve kterém jsou dvě herečky, již namáčkované,
nebo si dodatek namaskování seberou za uši.

(Alternativně jsou ušady ve uši taky dveře či okno,
tamtam sedí pomocník, který pomáhá kerce přemělkovat)

"Fifinka" se vybírá z nohou koně, ale nechá si jeho
hlavu, kterou doplňuje černým čumákem na způsob
klasického nosu: Básník naopak si obléká přední

nohy koně:

"Kraus jens", která tvoří zadek původně Pegasa,
oblasti nohavice předních nohou němby a domitř. Vlastní

Po stráně ušady nec 7 rozperka

peže vloží do rukou křidel (ta jsou už vyškolená, aby
na Pegasus stála) Rostou čepici za věji a věje.
Pegasus je ovšem třeba speciálně učít a vybrat
hodnými zápy, a vše vyzkoušet a nacvičit. *

* Bájník může být hodně lehký, může ho
hrát dělec, protože jeho "křídla" je ze scény.

c) Soudruh OBUCHOV se učelá některou z metod,
jakými se dělejí na scéně trpasličí.
(Louka)

d) Výklad obratů:
"Máchova pyga mordiana" (8 str 3 totoš rukopis)

u et tuz pyga mordiana
u t ilam vocant máchiene (8 str 24 t.r);

vztahuje se na zápis z máchova porno grafického
deníku nad nimž šli naši snobí, a kde
v zápisu ze 30. září 1835 napsal Bájník

"Máje" o své milence historickou větu:
u ta má mordijánskou prdel", což jsem
jeden latinisoval z prdel, neopomenuv
zdrojit vzniklý původ.
(máchiene = věci, zápis máchowski)

e) Dr Fischlein na kohoutu má vlastní nohy v nohou kohoutě
z lidské nožičky kosiromané: Kohout zavěšen kolem pasu.
Ovšem známý trik.
Kohout, který utká přes scénu musí mít v sobě celého (menšího)
člověka. a.t.d.